

8 Νοεμβρίου 2015

Η κανδήλα! (Γέροντας Δαμασκηνός Ζαχαράκης, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Αγάθωνος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Σαν τέλειωσε ο πόλεμος πάνω στην Αλβανία
κι οριστικά νικήθηκαν Χίτλερ και Γερμανία,
Επιτροπή των νικητών ήλθε στα βορεινά μας,
ν' αποφασίσουν που θα μπουν τα νέα σύνορά μας.
Θέλαν να επιβάλουνε, με τ' άρρωστα μυαλά τους,
τα πονηρά τους σχέδια και τα συμφέροντά τους.
Αγνόησαν των «αετών» τον μέγιστο αγώνα
που διώξανε τον φασισμό πέρα απ' την Αγκώνα.
Επαίνους μας μοιράζανε, γεμάτους με ψευτιές,
για τα κορμιά που πέσανε στις Πίνδου τις κορφές.

*****

Μια μέρα, πριν τη σύσκεψη, η ξένη επιτροπή,
θέλησε να επισκεφθεί μια παλαιά μονή.

Μολυβδοσκεπάστη μονή, την είπαν οι παλιοί,
γιατί έχουνε οι τρούλλοι της μολύβι στη σκεπή.

Στον Νάρθηκα της Εκκλησιάς κρεμόταν μια κανδήλα
πούχε στολίδια κρεμαστά σαν της μηλιάς τα μήλα.

Ήτανε ποίημα χειρών των αδελφών Χουσάφη,
αριστοτέχνημα λαμπρό μ' ασήμι και χρυσάφι.

Ο ξένος αξιωματικός την έβαλε στο μάτι
και πάτησε για να τη δει σε ένα σκαλοπάτι.

Την «ερωτεύτηκε» με μιας κι ήθελε να την πάρει
κι από τις εκδηλώσεις του τον πήρανε χαμπάρι.

Πήγε στον γερο-Γούμενο, που κουβαλούσε ξύλα
και τούπε, ικετευτικά, πως θέλει την κανδήλα.

«Παιδί μου,» τούπε ο Γούμενος, «δεν είναι ιδική μου,
είναι παλιό κειμήλιο κι ανήκει στη μονή μου.»

«Γέροντα, σε παρακαλώ, κάτι πρέπει να κάνεις,
αυτή τη χάρη σου ζητώ, δος την, μη με πικράνεις.»

Τον τρέλλανε, ο Γέροντας, με τα πολλά του όχι,
να τότε βάλει ήθελε, στου νου του την... απόχη.

Αμέσως του εφώναξε, με ύφος αυστηρό,
«μόνο με μια υπόσχεση, θα κάνω το... κακό.»

Ο ξένος αναθάρρισε, κάτσαν στον κανεπέ.

«Πες μου, τι θέλεις, Γέροντα κι εγώ θα πω το ναι.»

«Αύριο, εκεί στη σύσκεψη, βάλε τα δυνατά,
τα σύνορα της χώρας μου να μπουν στην Κακαβιά.

Αν τ' όνειρό μου, στρατηγέ, κάνεις αληθινό
ναρθείς να πάρεις από εμέ το δώρο τ' ακριβό.
Εγώ, κι ας είμαι γέροντας, θ' ανέβω εκεί στα ξύλα
για να σου δώσω, με καρδιά, την όμορφη κανδήλα.»

Τα σύνορα εμπήκανε πάνω απ' την Κακαβιά
κι εικοσιτέσσερα χωριά μείναν Ε λ λ η ν ι κ ά!

Γερμανός Ζαχαράκης

Πατήρας Μονής Αγάθωνος

* Την ανέκδοτη αυτή ιστορία με την οποία

για μία ακόμη φορά αποδεικνύεται η μεγάλη προσφορά της Εκκλησίας μας στο Ελληνικό Έθνος, διηγήθηκε στους πατέρες της Ιεράς Μονής Αγάθωνος ο μακαριστός Ηγούμενός της π. Γερμανός Δημάκος, ο οποίος την άκουσε σε ένα

Μοναστήρι της Ηλείου και ο π. Δαμασκηνός με το δικό του μοναδικό τρόπο, μας την παραδίδει σε ποιητική μορφή.

Πηγή: imfth.gr